

שונג האָט ער דאָרט קיין נברא נישט געזען.
מיט גרויס פאָרוואַנדערונג האָט ער
אויסגערופען שלמה, שלמה, — אָבער ער
האָט אויף זיין רוף בלויז געהערט: „וואָס
פאַרלאַנגט דער הער“?

האָט גאָטפריעד ווייטער געפרעגט „וואו
ביזטו“. האָט איהם רש"י געענטפערט „איך
בין דאָך דאָ אין בית המדרש און רייד מיט
דיר“. אזוי האָט ער עטליכע מאל אויסגע-
פרוואוּט כדי זיך צו איבערצייגען אין דעם
גרויסען וואונדער אז אַ מענטש קען זיין
אַ רואה ואינו נראה. אָבער רש"י האָט זיך
נאָך אַלץ נישט באַוויזען צו איהם. ער האָט
פאַרלאָזט דאָס בית המדרש אַ פאָרוואַנדער-
טער. ביים אַרויסגיין האָט ער געטראָפּען
רש"י'ס תלמידים און ער האָט זיי געבעטען
זיי זאָלען זאָגען זייער רבי'ן אז ער בעט
איהם ער זאָל זיך צו איהם באַווייזען. ערשט
דעמאָלט איז רש"י אַרויסגעגאַנגען פון בית
המדרש און ער האָט חולק כבוד געווען פאַר
דעם הער גאָטפריעד.

— — —
(המשך יבוא איהם)

ב ר כ ת מ ז ל ט ו ב

הננו כזה לדרך ברכת מו"ט חמה ולבבית
לידידינו האבךר המופלג בתוי"ש בנש"ק

מו"ה יעקב יוסף הלברשטאם נ"י
ולזוגתו תחי'

לרגלי הולדת בנם הילד

חיים יהושע נ"י

ה מ ע ר כ ת

מיר בעטען אייך, חשוב'ע לייענער פון
ירחון, אויב איהר מופט זאָלט איהר אונז
באַלד פאַרשטענדיגען אייער נייעם אַד-
רעס, בכדי איהר זאָלט נישט פאַרפעהלען
צו קריגען דעם ירחון.

המערכת

מיט אַלע נויטיגע צרכים. זיין חשבון איז
געווען מיט דעם מיליטער צו מאַרשירען
קיין ארץ ישראל, וואָס אין יענע צייטען איז
ארץ ישראל געווען אין טערקישע הענט
און ער האָט געוואָלט אָנגרייפּען די טערק-
שע אַרמיען בכדי פון זיי אַוועקצונעמען ארץ
ישראל.

כאַטש ער איז געווען גוט צוגעגרייט
מיט אַלע מאַטעריעלע נויטווענדיגקייטען, —
דאָך האָט ער געוואָלט הערען די מיינונג
פון אַ גרויסען חכם וועגען זיין שווערער
אונטערנעמונג, ווייל ער האָט גוט געוואוסט
אַז אַ סך מענטשען פאַר איהם וואָס זיינען
אויך געווען גאָר גוט צוגעגרייט מיליטעריש
האַבען געהאַט אַ פולשטענדיגען דורכפאַל
ווען זיי האָבען געוואָלט צונעמען ארץ ישראל
פון די טערקן.

נאָך אַ קליינעם ישוב הדעת האָט ער
באַשלאָסען צו פרעגען אַן עצה ביים גרויסען
חכם רש"י, ווייל ער האָט געהערט אַז רש"י
איז אַ גרויסער חכם און טרעפט אַ לעזונג
אויף די שווערסטע פראַבלעמען און זיינע
ענטפערס זיינען דעצידירענד.

ער האָט באַלד אַריבערגעשיקט אַ דינער
און געלאָזט צו זיך רופען רש"י'ן. רש"י
האָט נישט געוואָלט צו איהם גיין אויף
דער שליחות פון אַ מאָן וועמען ער האָט
נישט געקענט. דאָס האָט דעם הער גאָטפריעד
שטאַרק פאַרדראָסען און ער האָט באַשלאָסען
נקמה צו נעמען אין רש"י'ן, דערפאַר וואָס
ער האָט געהאַט דעם מוט איהם נישט צו
פאַלגען.

עטליכע טעג שפעטער האָט ער מיט
זיין גאַנצען מיליטער אַריינמאַרשירט קיין
טראַי. דאָרט האָט ער זיך באַלד דערוואוסט
וואו עס געפינט זיך רש"י'ס בית המדרש,
און ער איז גראַד אַהין צוגעפאַרען. אָבער
ווי ערשטוינט איז ער געווען טרעפענדיג
אַלע טירען און טויערען אינגאַנצען אָפּען.
אַריינגייענדיג אין בית המדרש האָט ער געזען
אָפּענע ספרים און געהערט אַ קול תורה ווי
מען לערנט הויך, אָבער צו זיין איבערראַ-